

ПРОТОКОЛ

№ 90

гр. Варна, 22.03.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Янко Д. Янков

Членове: Даниела П. Костова
Светослава Н. Колева

при участието на секретаря Петранка Ал. Паскалева и прокурора Н. Л. Д.

Сложи за разглеждане докладваното от Даниела П. Костова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20233000600392 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:35 часа се явиха:

За Апелативна прокуратура – Варна се явява прокурор **АРНАУДОВА**

Жалбоподател-подсъдим **Ц. С. Н.**, редовно уведомена от предходно с.з., явява се лично и с адв.**М. К. П.** от **АК–Разград** редовно упълномощена от преди.

Не се явява адв.Р. Г. К. от **АК – Разград**.

АДВ.П.: Колегата няма да се явява.

ПОДС.Н.: Не държа на присъствието на адв.К., достатъчно е да ме представлява адв. П..

Вещото лице:

И. Б. Б., редовно призована, явява се лично.

ПРОКУРОРЪТ: Няма пречки, да се даде ход на делото. Не правя искания за отводи, нямам искания по доказателствата.

АДВ.П.: Да се даде ход на делото. Не правя искания за отводи, нямам искания по доказателствата.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки по хода на делото, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Предвид обстоятелството, че е налице промяна в съдебния състав, съдът намира, че е необходимо да изрази позиция по повод допуснатото съдебно следствие във въззивната инстанция, съгласно определението на предходния съдебен състав от 01.02.2024 г.

Настоящият състав напълно поддържа изразеното в определение № 30 от 01.02.2024 г. становище по отношение на действията, които следва да се извършат – счита, че е необходимо назначаването на допълнителна съдебно-счетоводна експертиза по поставените от предходния съдебен състав допълнителни въпроси. Заключение е постъпило по делото, изготвено в срок от вещото лице И. Б., копия от него са връчени на страните и те са запознати с него.

С оглед принципа за неизменност на състава по чл.258 от НПК, съдът намира, че следва да бъдат потвърдени всички извършени до настоящия момент от друг състав на въззивната инстанция процесуално следствени действия по разглеждане на настоящото въззивно наказателно производство, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

НАЗНАЧАВА допълнителна ССЧЕ, която да се извърши от в.л. Б. и да отговори на следните въпроси:

1. При условие, че инкриминираните скреч карти са били продадени при посочените от свидетелите С.Х. и И.И. обстоятелства /проведени разпити на същите и находящи се в т. 2 от досъдебното производство/, какъв би бил реализираният приход за дружеството, съответно данъчната основа по ДДС и дължимия данък по ДДС?

2. Би ли имало разлика между размера на дължимото ДДС, определено по чл.79, ал. 3 от ЗДДС и ДДС в случай на осъществени продажби?

ДЕЛОТО СЕ ДОКЛАДВА ОТ СЪДИЯ КОСТОВА

С оглед на така възприетото становище за необходимост от провеждане на въззивно съдебно следствие пред настоящата инстанция, съставът на съда

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ ПРЕД ВЪЗЗИВНАТА ИНСТАНЦИЯ

АДВ.П.: Получихме експертизата, запознати сме с нея, нямаме възражение относно неспазения срок на връчване.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличността и разпит на вещото лице.

В.Л.И. Б. Б. – 72 год., висше икономическо образование, живуща в гр.Русе, без родство със страните, неосъждана, омъжена.

СЪДЪТ предупреди вещото лице за наказателната отговорност по чл.291, ал.1 от НК, същия обещава да даде заключение по съвест и разбиране.

В.Л.Б.: Поддържам заключението.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси към вещото лице.

АДВ.П.: Аз имам въпроси. Установено ли е и намират ли се по делото доказателства, че дружеството на моята подзащитна е продало тези скреч карти в инкриминирания от обвинението период? Други лица включвали ли са тези продажби в дневниците по ЗДДС?

В.Л.Б.: Ще започна от първата експертиза, тъй като сега трябваше да се запозная с разпитите на двете лица – С.Х. и И.И., които преди това не ми бяха дадени при първата експертиза. Това още повече доказва, че скреч картите са продадени и ДДС-то не е внесено в бюджета, и не е включено в СД по ДДС на задълженото лице. Първо по принцип в Аделаида АД – юридическото лице, по законите на нашата държава това е предприятие, в което не всеки може да влезе - както си иска да вземе без всякакви документи да се документира нещо. Можем да внасяме и изнасяме нещо в собствения си дом без документи. И.И., както казва, че работи с госпожата, аз не видях в търговския регистър да е включен като съдружник или да е купил, да е взел, да му е прехвърлен дял от дружеството. За да влезе в склада и да вземе скреч картите, трябва да има или складов или експедиционен документ, с който да се докаже, че той е взел тези скреч карти, и съответно да ги продаде на консигнация и ще бъдат продадени. Когато има обаче договор за консигнация, както той казва, че е било, но не може да бъдат представени, аз не видях такива, веднага се издава и фактура и се начислява ДДС-то и се нанася в периода, в който договорът за консигнация е сключен, фактурата е издадена. Ако не се продаде стоката, съответно се връща и се издава кредитно известие. Това доказва, че скреч картите наистина са взети и са продадени, но няма данни нито лицата, на които са продадени, нито период в който са продадени, нито цена на която са продадени и съгласно показанията на двете лица, те са давани, но не помнят на кого, къде, как и т.н. Така, че скреч картите са продадени и не е начислено съответното ДДС от ползания данъчен кредит.

За други лица да се провери дали са включени тези скреч карти в техните счетоводни регистри - единствено има официални документи на фирмата „Чефи“. Освен „Чефи“ няма никакви доказателства, никой не казва на кого е провал. Аз не съм детектив и да тръгна да търся, след като човека, който ги е взел от склада и е тръгнал да ги продава на консигнация казва, че ги е дал на една фирма, на втора фирма, в магазин, но не са посочени лица нито фирми на които са дадени тези скреч карти. Ако бяха посочени, тогава

можеше да се провери дали тези скреч карти са закупени от тях. Но, ако са посочени лица, тогава пък означава, че трябва да има фактура от „Аделаида“, която да бъде включена в СД и ДДС-то да бъде начислено.

На въпроси на съда – Запозната ли си сте с редакцията на ЗДДС от 2007 г., която включва инкриминирания период 2014 -2016, ал.3 на чл.79, която се отнася за изчезнали, унищожени стоки, моля да уточните.

В.Л.Б.: Ваучерите не могат да бъдат дълготрайни активи, нито са недвижими имоти и не могат да бъдат относими към чл.79, ал.3.

ПРОКУРОРЪТ: Г-жо виждам, че в заключението пише редакция държавен брой 106 от 2023 година. Има една редакция към 2014 година, ако позволи съда аз мога да я представя, защото съм си направила извадка на чл.79, ал.3 от 2007 г., която е действала към 2014-2016 година. Това е редакцията. Нещо ще коригирате ли, защото във Вашата редакция се говори само за дълготрайни активи?

В.Л.Б.: Може би наистина не съм го погледнала, но разлика в получаваното ДДС по чл.79 дали ще бъде по ал.1 или ал.3 или ще бъде както ДДС-то определено при продажба на скреч картите – за дължимото ДДС няма да има никаква разлика.

ПРОКУРОРЪТ: Не би ли имало значение дали скреч картите са били продавани на придобивната цена или на номинала, изписан на тях?

В.Л.Б.: Ние не знаем по каква стойност са продадени, затова съм направила и втори вариант. Първият вариант е по стойността, по която са закупени, където виждам, че има някаква отстъпка. Това се вижда от оборотната ведомост от склада. Ако на такава стойност са продадени, тогава ДДС е 137 хил. лева. Но ако са ги продали по 6 лв. или 10 лв. съвсем друго става ДДС-то – посочено е във втория вариант. Но аз не мога да кажа по каква стойност са продадени – тъй като няма никакви счетоводни документи. При всяко положение той би бил по-висок. Аз виждам, че при „Чефи“ не са били продадени по 6 и по 10 лв., а със съвсем малка надценка над придобивната стойност и затова приемам, че и останалите скреч карти са били продавани по тази стойност, на която са купени. Това е вариант едно.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към вещото лице

СЪДЪТ, намира, че следва да се приеме представената експертиза, а на вещото лице се определи възнаграждение за явяване и изслушване в съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключението на вещото лице и му **ОПРЕДЕЛЯ** възнаграждение за изготвяне, явяване и изслушване в съдебно заседание,

съобразно представената справка-декларация в размер на **307.89 /триста и седем лева и осемдесет и девет стотинки/** и пътни разноски в размер определен от счетоводството, а именно - **26.95 лв./двадесет и шест лева и деветдесет и пет стотинки/** или в общ размер на **334.84 лв./триста тридесет и четири лева и осемдесет и четири стотинки/**. /изд. 1 бр. РКО/

Съдът запитва подсъдимата Н. дали желае да даде обяснения пред въззивната инстанция

ПОДС. Н.: Нямам какво да кажа, не желая да давам обяснения.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за извършване на допълнителни следствени действия. Да се даде ход на делото по същество.

АДВ.П.: Нямам искания за извършване на допълнителни следствени действия. Да се даде ход на делото по същество.

На основание чл.317, вр.чл.286, ал.2 от НПК председателят обяви съдебното следствие за приключено и на основание чл.317, вр.чл.291, ал.1 от НПК съдът пристъпи към изслушване на

СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми Апелативни съдии, за пореден път ми се предоставя възможност да изложа становището си по конкретното дело на ОС-Разград. Същото остава непроменено, поради това ще си позволя отново да заявя, че поддържам и се придържам към изложеното вече от мен пред съставите на Апелативен съд Варна и пред ВКС с подадения протест и няма да се спирам подробно на обстоятелствата установени по делото и по фактологията. Считам присъдата на Окръжен съд Разград за правилна и законосъобразна, мотивирана съобразно изискванията на процесуалния закон. Всички поставени от защитата въпроси до момента са намерили отговор в акта на Окръжен съд Разград на последните две страници от мотивите, а и не само. След анализа на доказателствата са направени съответните обосновани правни изводи по отношение на приетото от съда, а също така и по отношение на правната квалификация.

Твърденията на защитата, изложени първоначално, че съществуват пороци в обвинителния акт, същият е приравнен като негоден да очертае рамката на обвинението и съответно е нарушено правото на защита на подсъдимата са обсъдени подробно от ВКС в решението, с което е уважен протеста на АП-Варна и е отменена постановената от предходен състав на съда нова присъда. С решението от 20.01.2023 г. ВКС окончателно слага точка на несъществуващия според мен спор за качеството на обвинителния

акт на Окръжна прокуратура Разград, и със силата на задължителни указания на върховната инстанция е указано, че този обвинителен акт отговаря на изискванията на чл.246 НПК, и то е в унисон с изложеното от прокуратурата до момента.

Върховният съд е посочил, че този акт е годен да постави рамката на предмета на доказване и според мен този обвинителен акт е даже по широк и по подробен от необходимото, за да може да се посочи, че в случая е допуснато някакво ограничение в правата на подсъдимата и по-точно правото ѝ да се защитава по фактите. Така съобразявайки се със задължителните аргументи на съда, считам, че всякакви други интерпретации по темата относно качеството на обвинителния акт са само загуба на процесуално време.

Искам конкретно да обърна вашето внимание на обясненията на подсъдимата и нейния съжител, които моля да приемете за защитна версия. Подсъдимата предлага и иска да убеди състава на съда в три алтернативни хипотези.

Първо, че закупената от нея стока е продадена на консигнация за средствата от която тя счита, че не се дължи данък.

Второ, че стоката е повредена, защото това са обясненията ѝ в ДП и трето, не е реализирана с очаквания икономически резултат, че тези данни са били представени пред органите по приходите в хода на ревизионното производство, и, че които пък органи по приходите в лицето на свидетелите по делото са посъветвали подсъдимата и нейния съжител да си ги продават тези ваучери, независимо, че са някъде там повредени или с ниска стойност и да си заплатят глобата по ДРА, което е в противоречие със свидетелските показания по делото, и от там аз правя своя извод, че това е само една изградена версия, която цели да обслужва интереса на подсъдимата. Видно от свидетелските показания на свид.П.А. и Р.И., те в нито един момент не са посочвали подобни данни. Самите служители отричат споменаването на каквито и да са продажби на консигнация, или др. търговци, които да са им посочени от подсъдимата и от свид.И.. И както данъчните служители заявяват, посочването на тези имена или фирми или данни биха ги задължили да продължат проверката в хода на ревизията с проверка при тези търговци. Няма такива подобни съставени нито документи, нито данни, нито имена, нито проверени търговци. Лицата, присъствали от страна на ревизираното дружество на проверката счетоводителката Г. и И. са декларирали, че нямат такива стоки в други обекти. А това в случая се е указвало невъзможно предвид наличните обекти на дружеството, които са складове за отглеждане на птици, данните за доставчика, които посочват къде са доставяли ваучерите и от други свидетелски показания за доставка в гр.Шумен.

Свидетелските показания на останалите работници на фирмата като С.Х., който отрича да е изготвял каквито и да са документи и затова е следвало да положи грижа И. или дружеството, а от показанията на

свидетелката Г.- счетоводителя, става ясно, че единствените първични счетоводни документи е представял собственика на дружеството, а именно подсъдимата Ц. Н., което обосновава нейната наказателна отговорност от обективна и субективна страна. Считаю, че нейната отговорност се доказва от заключението на изслушаната днес ССЧЕ, където е посочено, че данъкът който в.л. е определило съвпада с този, който е описан в обвинителния акт при продажба на доставна цена. Втория вариант посочен от в.л. е неблагоприятен за подсъдимата, поради което аз считам, че няма какво да го обсъждаме. Дори и да е така, това е по-висока сума, която не е в нейна полза.

От втората част на заключението става ясно, че не е спазен редът за бракуване и още веднъж считам, че това е теза, която е скалъпена в движение от подсъдимата. Това не са дълготрайни активи, но в случая се прилага редът по чл.79, ал.3 от ЗДДС, както посочи и вещото лице. „Аделаида БГ груп“ е включила всички фактури за покупки на ваучери от „Орбико“ в дневника си за покупки и СД за съответните периоди и е било ползвано право на пълен данъчен кредит в размер на 144636 лв. Вещото лице в с.з. от 20.04.2023 г. , а и днес пред Вас посочи, че при погиване или липси се начислява и дължим данък в размер на приспаднатия вече данъчен кредит за тези стоки. И по този начин аз считам, че въпросът е окончателно изяснен.

Само ще маркирам по отношение на ДРА дали бил самостоятелна предпоставка за определяне на данъчно задължение на подсъдимата по чл.255, каквито доводи са били изтъквани в пледоариите на защитата, след като никога прокуратурата не го е приемала за такова. След като този ревизионен акт е наличен, той е писмено доказателствено средство по делото, и безспорно е оценен от окръжния съд като доказателствен източник. Наред с него органите на ДП са направили своето обективно разследване, като са привлекли към делото освен това доказателство и назначаването на ССЧЕ, разпити на свидетели, и така съдът е обсъдил всички писмени и гласни доказателства, и е направил своя извод. Първичните счетоводни документи са обсъдени, отчетните регистри и СД и аз считам, че Окръжен съд Разград е постановил своята присъда при съблюдаване на всички процесуални права и след като е отмерил обема на доказателства е преценил, че в превез са тези, които са в подкрепа на обвинителната теза поради което е признал подсъдимата за виновна и наложеното наказание е съответно на тежестта на извършеното.

Не на последно място моля да отчетете, че практиката по тези казуси не е спорна и не напразно и ВКС е посочил в решението си два случая от съдебната практика, които са стояли на вниманието на Апелативен съд Варна напълно идентични с настоящия казус. Наличие на стоки в обвинителния акт, неконкретизирани във времето, в периода, продажби без документи, съответно констатирана липса от НАП, които са обусловили обвинения по чл.255 за данъчни престъпления при които казуси съдът е имал възможност да потвърди осъдителното решение на Апелативен съд Варна, едно от които е на почитаемия настоящ състав на съда. В този смисъл моля за Вашето

решение.

АДВ.П.: Уважаеми Апелативни съдии, за също няма да се спирам подробно на аргументите на защитата, които сме имали възможност да изложим четирикратно вече. Не става въпрос както твърди представителя на обвинението за някакви недостатъци и пороци на обвинителния акт, които да се дължат на пропуски и грешки на прокурора. Става на въпрос за конструкция на обвинението, която не е възможна и се състои само от едни фикции и от едни оборими презумпции, недоказани по никакъв начин.

Аз продължавам да считам, че не е възможно въз основа на тези събрани доказателства да се приеме, че обвинението е доказано и да бъде призната подзащитната ми за виновна по така въздигнатото обвинение. Не може при положение, че единственото установено нещо е, че към 01.02.2016 г. органите по приходите са констатирали липса на скреч карти на мобилни телефони, т.нар. еднократни тогава карти, които към момента на проверката вече не са били годни да бъдат стока. Те не са имали стойност, защото с тях вече не е можело да се осъществяват въпросните разговори. При това положение какъв е интереса на търговеца или на лицата, на които те са били предоставяни да ги връща. Те вече са били загубили качеството си на стока. Стоката има стойност, има предназначение, каквато те вече не са имали. Установено е освен това, че както каза и в.л. този търговец, както са установили органите по приходите - дружеството на подзащитната ми не е разполагало с търговски обекти на едро или на дребно, в които да извършва продажби. Т.е. няма доказателство, и не е физически възможно подсъдимата да продава ваучери. Тези стоки са били предадени при други търговци. Да, налице е действително нарушение на данъчната дисциплина, но продължаваме да твърдим, че не са налице съставите на престъплението по чл.255, за което тя е обвинена. Не е налице какъвто и да е умисъл или доказателства за действия доказващи този умисъл за цел избягване установяването на данъчни задължения. Те са установени със съдействието на подзащитната ми, със съдействието на нейните работници и служители. Съответно са начислени, заприходени в счетоводството на дружеството и е започнало и плащане преди същото да бъде поставено в невъзможност да продължи плащанията. Каквито и да било доказателства не са налице нито за стойността на избегнатите задължения, нито за периода, в който са били осъществени такива сделки. Нищо, което да очертае конструкцията на обвинението. И това не е наше възражение срещу пропуски в обвинителния акт. Това е наше възражения срещу самата конструкция на това обвинение. Тя е невъзможна да породи последствия, камо ли осъдителна присъда спрямо подзащитната ми.

Ето защо, аз Ви моля да отмените присъдата на Разградски окръжен съд и да признаете подзащитната ми за невиновна по повдигнатото обвинение.

ПОДС.Н.: Нямам какво да добавя.

ПОСЛЕДНА ДУМА:

ПОДС.Н.: Нямам какво да кажа.

СЪДЪТ се оттегля на съвещание, като обяви на страните, че ще се произнесе в 11.40 часа.

СЪДЪТ след тайно съвещание обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в законния срок, за което страните ще бъдат уведомени.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.42 часа.

Председател: _____

Секретар: _____